

[Fogh Rasmussen]

Det synes jeg også er en klar og fornuftig udtalelse, og den er blevet yderligere uddybet af CDs ordfører i denne sag, hr. Stubkjær Pedersen, som i dagbladet Information den 2. marts 1982 har sagt, at de statslige fonde allerhøjest må tegne sig for 10-15 pct. af den samlede mængde indeksobligationer, idet der ellers i praksis er tale om et lukket marked, der styres af staten, hvad CD ikke går med til.

Det synes jeg er ganske fornuftigt, og derfor vil jeg gerne spørge boligministeren og økonomiministeren, om regeringen vil lægge et forslag frem, som præcist angiver grænserne for omfanget af et eventuelt støtteopkøb, og om regeringen ikke føler, at det er meget rimeligt, som hr. Stubkjær Pedersen har udtalt, at der allerhøjest må blive tale om et opkøb, der tegner sig for 10-15 pct. af den samlede mængde indeksobligationer.

Jeg forventer i og for sig et klart svar på disse ret klare tilkendegivelser, for det må jo have stor interesse for folketinget og for folketingets boligudvalg at kende det. Det, man kan frygte, er, at økonomiministerens antydninger af, at der kan blive tale om statsopkøb, vil indebære, at forskellige statslige fonde - den sociale pensionsfond og statens bygge- og boligfond har været nævnt - vil blive brugt til systematiske opkøb af indeksobligationer, og når man betænker, at der i den sociale pensionsfond står næsten 37 mia kr., og at der er en ganske betragtelig placeringskapacitet hvert år, kan der jo i yderste fald blive tale om, at al finansiering af boligbyggeri vil overgå til statsfinansiering. Der vil være tale om, at når først karrusellen er sat i gang, når først man én gang har været hos disse fonde for at få dem til at opkøbe indeksobligationer, ja, så vil man komme der igen, når der på ny bliver problemer med afsætningen af disse obligationer.

I den forbindelse er det tankevækkende, at der fra såvel forsikringsselskaberne som pensionskasserne er kommet tilkendegivelser, der viser, at man ingen som helst sikkerhed har for, at disse institutioner vil opkøbe indeksobligationer i nær det omfang, som regeringen forventer at indeksobligationerne skal udbydes i. De antydninger, som økonomiministeren er kommet med, er altså ganske reelle, og de kan blive reelle lang tid før, at nogen måske drømmer om det. Derfor er det helt nødvendigt, at vi får et klart svar fra

regeringen på de spørgsmål, jeg her har stillet.

Det har været sagt om denne såkaldte indeksreform, at den vil hjælpe mere privat byggeri af ejerboliger i gang, men det bliver der jo ikke tale om. Jeg vil da ikke afvise, at der kan blive tale om en igangsætning af ejerboligbyggeri i beskedent omfang med indeksfinansiering, men jeg tror, det vil blive i et særdeles beskedent omfang.

Vi har fået oplysninger i udvalget, som klart dokumenterer, at en ejerbolig, et parcelhus f.eks., der er finansieret med indeksslån, vil blive væsentlig dyrere end et parcelhus, der er finansieret med traditionelle lån. Så kan man selvfølgelig sige, at den merpris er man villig til at betale for at slippe noget billigere i starten. Jeg tvivler nu på, at der er ret mange, der vil gøre det efter nærmere overvejelse, men man risikerer altså, at man lokker nogle ind i disse indeksfinansierede huse, som dårligt nok har råd til det, men som ikke opdager det nu, fordi ydelsen er lav. De vil imidlertid opdage det senere, men så har de ingen muligheder for at komme ud af disse lån, så er det for sent.

En anden grund til, at dette forslag ikke vil hjælpe det private ejerboligbyggeri i gang, er, at den samlede virkning af forslaget er, at det almennyttige udlejningsbyggeri bliver langt, langt mere konkurrencedygtigt i forhold til det private ejerboligbyggeri, end tilfældet er i dag. Man vil altså forstærke den vandring på boligmarkedet, som sker i dag, og som er et resultat af en fejlslagen økonomisk politik og en fejlslagen boligpolitik. Man vil altså styrke det almennyttige udlejningsbyggeris konkurrenceevne i forhold til private ejerboliger. Også af den grund er der ikke tale om, at man her vil styrke ejerboligens stilling på boligmarkedet.

Den tredje grund er, at den eneste måde, man kan være helt sikker på at dette forslag vil påvirke byggeaktiviteten på, er, at kvoten for almennyttigt udlejningsbyggeri bliver forøget med 20 pct. Det er jo en kvota, der er lovbestemt, så det er man helt sikker på sker, hvorimod de virkninger, der måtte komme for ejerboligbyggeriet, er højest usikre.

Det er vores opfattelse, at den udvidelse af kvoten for almennyttigt udlejningsbyggeri, der her er tale om, langt overstiger det, som den langsigtede efterspørgsel efter almennyttige udlejningslejligheder tilsiger. Det er også